

KASZIBA ISTVÁN

MEMENTÓ

„A tenger, mondtad haldokolva,
S azóta ez az egy szavad
jelenti számomra a tengert,
s azt is talán, hogy Te ki vagy.”
(Pilinszky János: A tenger)

tekintetükkel megméretett
a tenger
s megméretett a vörösen
aláhulló nap
ahogy lopva mögé ereszkedett
a tengernek

mire elfojtott színekkel
és indulatokkal
sehova sem tartottak
rájuk hullt az este

rájuk
s a tengerre

HOVATOVÁBB

hovatovább
e makacs gondolatok
melyek rendületlenül
felidőznek
megtörnek
s szétszórják sírod felett
mi marad
s mi oly vészesen
megkövülni látszik bennem

e fehér kavicsok
a fakulás veszélye nélkül
ellepik sírodat

visszataszítva a virágokat
a földbe
egyszersmind jelezve

az idealizáltság ily elvont
minden tolvajok számára
hozzáférhető jelképének
itt helye nincs

más révjeimből
magas kőfallá leszek
kicsiny ablakkal
a nap felé